

Toiveita ja lupauksia

Pirpana on lähdössä uutta vuosikymmentään. 90-luvulla luotiin vauvaverkosto ja Pirpanan perustamisesta lähtien ollaan viety Suomi maailmankartalle. Siihen on liittynyt mm. WAIMH:in kongressi Tampereella, Tuula Tamminen nimittäminen WAIMH:in presidentiksi, Kaija Puuran saama nuoren tutkijan palkinto ja monet monet hienot esitykset suomalaisista projekteista ja tutkimuksista, joiden määrästä ja laadusta saamme olla ylpeitä. Tänne on kutsuttu hyviä ulkomaisia kouluttajia. On rakennettu vavu-koulutuksia, vuorovaikutushoitoja, äiti-vauvaryhmiä, yhteisöllisiä hoitopaikkoja. Kaikkea ihanaa.

Kuitenkin rohkenen nyt kyseenalaistaa tätä toimintaa!

Olen jäsenenä kolmessa eri yhdistyksessä. Yksi on rento, avoin ja luova, toinen on itsetietoisten, pönäköiden herrojen viisastelukerho. Mitä sitten tulee mieleen Pirpanasta? Se on ollut kuin uraäidin hoitava lapsi. Pirpana on tärkeä lapsi, mutta väitöskirjanteon, luennoimisen, kehittämisen ja kodinhoidon keskellä äidillä on aina kiire. Aikataulut venyvät, kaikkia lupauksia ei pysty pitämään ja kiireessä joskus tärkeimmät asiat voivat jäädä huomaamatta.

Palveleeko Pirpana kaikkia jäseniään? Kaikkia ammattiryhmiään? Tunteeko ”tavis” jäsen saavansa äänensä kuuluville? Onko Pirpana lähtenyt liian ”akateemiseen” suuntaan? Osaako Pirpana tukea työntekijöiden jaksamista siellä, missä on vielä paljon esteitä, resurssipulaa ja ymmärtämättömyyttä vauvojen ”viesteille”.

Entä tunteeko suuri yleisö Pirpanan, pitäisikö sen tuntea? Pitäisikö Pirpanan osallistua enemmän julkiseen keskusteluun? Olla esillä netissä ja TV:ssä?

Miksei Pirpana vedä miehiä mukaan toimintaan? Isät ovat tulleet synnytyssaliin, neuvolaan ja vauvojen elämään. Miten Pirpana voisi edesauttaa hyvää isyyttä ja pojan hyvää kasvua?

Entä miten Pirpana voisi kehittää koulutuksen kokonaisjärjestelmää, ei vain yksittäisillä koulutuspäivillä, vaan esim. rakentamalla samanlaista opintopistesysteemiä kuin monilla opiskelulinjoilla on käytössä?

Tuula Tamminen kyseli viime vuosikokouksessa siitä, miten Pirpana suuntaisi kansainvälistä toimintaansa. Voisiko meillä olla ystävyys- tai kummitoimintaa? Yhteistyöprojekti Venäjälle tai jonnekin muualle, missä yhteiskunnalliset olot hankaloittavat uudistumista?

Entä voisiko Pirpanan toiminta laajentua niin, ettei kaiken tarvitsisi tapahtua hallituksen kautta? Voisiko Pirpanalla olla aiheen mukaisia alaosastoja tai toimintalinjoja, tai alueellisia paikallisyhdistyksiä? Voisiko Pirpana palkita tai motivoida niitä jollakin tavalla? Voisiko Pirpana liittyä esim. opintotoiminnan keskusliittoon, joka antaa tukea erilaisille opintokerhoille? Nyt tehdään jo kaikenlaista siellä ja täällä. Onnistuuko Pirpana saamaan välitettyä koko jäsenistölle kaikki nuo arvokkaat ideat ja kokemukset? Miten hyvät asiat tulisi miellettyä Pirpanatyöksi?

Merja-Maaria Turunen ehdotti viime kirjeessä myös epävirallisempaa toimintaa. Mikä toisi hyvää mieltä ja hyvää vuorovaikutusta?

Mitä toiveita meillä on ja mitä uudenvuodenlupauksia juhluvuodelle? Mieti, mitä Pirpana voisi tehdä hyväksesi tai, JF Kennedyn sanoin käännettynä, mitä sinä voisit tai haluaisit tehdä Pirpanan hyväksi?

Lämmöllä

Sinikka Mäkelä